

Arrest

nr. 267 731 van 3 februari 2022
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. VAN ROYEN
Ankerstraat 114 / 1
9100 SINT-NIKLAAS

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 25 oktober 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 28 september 2021 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 28 september 2021 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 29 oktober 2021 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 december 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 december 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat F. VAN ROYEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. RAUX, die *loco* advocaten D. MATRAY & S. VAN ROMPAEY verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 3 augustus 2021 toe op het Belgische grondgebied.

1.2. Op 28 september 2021 werd verzoeker te Antwerpen geïnterpelleerd wegens zwartwerk.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) trof op 28 september 2021 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Verzoeker werd hiervan diezelfde dag in kennis gesteld.

Dit vormt de eerste bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

Aan de Heer die verklaart te heten:

Naam: B.(…)

Voornaam: F.(…)

Geboortedatum: (…)

geboorteplaats: (…)

Nationaliteit: Albanië

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen,

- tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

- tenzij er actueel een asielaanvraag hangende is in een van deze staten,

onmiddellijk na de kennisgeving

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van de artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna ‘de wet’) en volgende feiten:

Artikel 7, alinea 1, van de wet:

X 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2, van de wet vereiste documenten.

X 8° wanneer hij een beroepsbedrijvigheid als zelfstandige of in ondergeschikt verband uitoefent, zonder in het bezit te zijn van de daartoe vereiste machtiging;

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum op het moment van zijn arrestatie.

In het administratief dossier van betrokkene is geen sprake van minderjarige kinderen in België, noch van enige medische problematiek van betrokkene. Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Betrokkene werd op 28.09.2021 op heterdaad betrapt op zwartwerk. Hij bezit geen arbeidskaart of single permit of een beroepskaart (PV van de politiezone Antwerpen in samenwerking met de RSZ).

Betrokkene heeft geen stappen ondernomen om de vereiste machtigingen te bekomen om de beroepsbedrijvigheid als zelfstandige of in ondergeschikt verband uit te voeren

Doordat betrokkene niet legaal in België kan werken, maakt hij zich schuldig, zo blijkt, aan, strafrechtelijk betoegelbare, illegale tewerkstelling. Hierdoor ontwijkt hij (para-)fiscaliteit en ontstaat er mogelijk concurrentievervalsing waardoor andere ondernemers in de problemen kunnen komen.

Belangen die, zoals migratiecontrole, het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen, raken.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

- Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

(…)”

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris trof op 28 september 2021 ook een beslissing tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies). Dit vormt de tweede bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

Aan de Heer, die verklaart te heten:

Naam : B.(…)

voornaam : F.(...)

geboortedatum : (...)

geboorteplaats : (...)

nationaliteit : Albanië

In voorkomend geval, alias:

wordt een inreisverbod voor 2 jaar opgelegd voor het volledige Schengengrondgebied.

Wanneer betrokkene evenwel in het bezit is van een geldige verblijfstitel afgeleverd door één van de lidstaten, dan geldt dit inreisverbod enkel voor het grondgebied van België.

De beslissing tot verwijdering van 28.09.2021 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

x 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en

□ 2° een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

Twee jaar

Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van twee jaar:

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

Betrokkene werd op 28.09.2021 op heterdaad betrapt op zwartwerk. Hij bezit geen arbeidskaart of single permit of een beroepskaart (PV van de politiezone Antwerpen in samenwerking met de RSZ).

Betrokkene heeft geen stappen ondernomen om de vereiste machtigingen te bekomen om de beroepsbedrijvigheid als zelfstandige of in ondergeschikt verband uit te voeren

Doordat betrokkene niet legaal in België kan werken, maakt hij zich schuldig, zo blijkt, aan, strafrechtelijk betoegelbare, illegale tewerkstelling. Hierdoor ontwijkt hij (para-)fiscaliteit en ontstaat er mogelijk concurrentievervalsing waardoor andere ondernemers in de problemen kunnen komen.

Belangen die, zoals migratiecontrole, het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen, raken.

In het administratief dossier van betrokkene is geen sprake van minderjarige kinderen in België, noch van enige medische problematiek van betrokkene. Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn inreisverbod rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/11.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om zonder de daartoe vereiste machtiging te werken. Gelet op al deze elementen en op het belang van de immigratiecontrole en op de bescherming van de economische en sociale belangen, is een inreisverbod van 2 jaar proportioneel.

bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

(...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel, dat blijkbaar enkel gericht is tegen het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13), thans de eerste bestreden beslissing, voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel. Verzoeker stelt in zijn middel het volgende:

"aangezien verzoeker een Albanese onderdaan is én o.b.v. de overeenkomst van 18.09.2007 tussen de EG én Albanië een vrijstelling van visumplicht geniet van maximum 90 dagen binnen een tijdvak van 180 dagen op het grondgebied van de Schengenzone;

aangezien uit de meest recente binnenkomststempel in het Albanese paspoort van verzoeker (zie stuk 2) blijkt dat hij op 03.08.21 de EU is binnengekomen zodat hij hier gerechtigd is om te verblijven tot 02.11.21; aangezien er aldus geen enkele reden was om op 28.09.21 de thans bestreden beslissingen aan verzoeker te betekenen;

aangezien hieruit onbetwistbaar blijkt dat de bestreden beslissing niet op een correcte feitenvinding is gestoeld;

dat uit het bovenstaande volgt dat aldus de bestreden beslissingen dan ook niet ten genoegen van recht gemotiveerd zijn aangezien deze manifest onzorgvuldig en onredelijk is, derhalve willekeurig is en aldus benevens de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheids- en

redelijkheidsbeginsel, ook de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen schenden;”

Als bijlage bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker een kopie van zijn paspoort met de binnenkomststempel (Verzoekschrift, bijlage 2).

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) mag zich bij het beoordelen van de redelijkheid van de genomen beslissing niet in de plaats stellen van de bevoegde overheid. Hij beschikt te dezen slechts over een marginale toetsingsbevoegdheid. Dit betekent dat hij alleen die beslissing strijdig met het redelijkheidsbeginsel kan bevinden die dermate buiten verhouding staat tot de feiten dat geen enkele redelijk oordelende overheid die beslissing zou nemen (RvS 17 juni 2013, nr. 223.931).

2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

2.4. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben betrekking op de formele motiveringsplicht. Deze verplicht de administratieve overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op “afdoende” wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen (RvS 27 augustus 2019, nr. 245.324).

2.5. De eerste bestreden beslissing vermeldt vooreerst uitdrukkelijk artikel 7, eerste lid, 1° en 8°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) als haar juridische grondslagen. De kwestieuze bepalingen uit dit wetsartikel luiden als volgt:

“Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de minister of zijn gemachtigde of, in de in 1° (...) bedoelde gevallen, moet de minister of zijn gemachtigde een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven aan de vreemdeling die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen :

1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

(...)

8° wanneer hij een beroepsbedrijvigheid als zelfstandige of in ondergeschikt verband uitoefent zonder in het bezit te zijn van de daartoe vereiste machtiging;

(...)”

2.6. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 28 september 2021 werd geïnterpelleerd door de RSZ wegens zwartwerk. Uit het administratief verslag vreemdelingencontrole van de politie van Antwerpen blijkt dat verzoeker enkel in het bezit was van een Albanese identiteitskaart en een Albaans rijbewijs, waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd.

2.7. In zijn middel betoogt verzoeker dat er geen reden bestond om hem een bevel om het grondgebied te verlaten af te leveren omdat hij beweert vrijgesteld te zijn van de visumplicht. Verzoeker stelt dat hij in het bezit is van een paspoort, op 3 augustus 2021 de Europese Unie is binnengekomen en gerechtigd was om hier te verblijven tot 2 november 2021. Volgens verzoeker is de beslissing daardoor onredelijk, onzorgvuldig en gebrekkig gemotiveerd.

2.8. Daargelaten de vraag of verzoeker op basis van de gegevens uit zijn paspoort in aanmerking kwam voor een ‘kort verblijf’ op het grondgebied in de zin van Titel I, hoofdstuk II van de vreemdelingenwet, stipt de Raad aan dat verzoeker de pertinente vaststelling van de gemachtigde van de staatssecretaris niet weerlegt dat hij “op het moment van zijn arrestatie” “niet in het bezit (was) van een geldig paspoort en niet van een geldig visum”. Het komt immers aan verzoeker toe om op het ogenblik van zijn interpellatie aan te tonen dat hij “houder (...) (is) van de bij artikel 2 vereiste documenten”, hetgeen *in casu* kennelijk niet is gebeurd. Bij de administratieve controle door de politie was hij immers enkel in het bezit van een

Albanese identiteitskaart en rijbewijs. Bovendien ontbeert verzoeker belang bij zijn kritiek aangezien de termijn van een eventueel 'kort verblijf' sinds begin november hoe dan ook verstreken is.

Samen met de verwerende partij in haar nota met opmerkingen wijst de Raad erop dat er - bij de redenen waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan - gewezen wordt op het voorschrift uit artikel 5 van de vreemdelingenwet waarin bepaald is dat “(d)e vreemdeling die niet logeert in een logementenhuis dat onderworpen is aan de wetgeving betreffende de controle der reizigers, (...) zich, binnen (drie werkdagen) nadat hij het Rijk is binnengekomen, (moet) laten inschrijven bij het gemeentebestuur van de plaats waar hij logeert (...)”. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij heeft voldaan aan deze administratieve verplichting.

2.9. Vervolgens merkt de Raad op dat verzoeker niets inbrengt tegen het tweede motief van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoeker betwist geenszins dat hij “op heterdaad (werd) betrapt op zwartwerk. Hij bezit geen arbeidskaart of single permit of een beroepskaart (PV van de politiezone Antwerpen in samenwerking met de RSZ)”, waardoor de gemachtigde van de staatssecretaris hem in toepassing van artikel 7, eerste lid, 8°, van de vreemdelingenwet eveneens een bevel kon geven om het grondgebied te verlaten. Los van de vraag of verzoeker zich op 28 september 2021 kon beroepen op een geldig 'kort verblijf' op basis van zijn paspoort, volstaat de vaststelling dat hij zich schuldig heeft gemaakt aan “strafrechtelijk betegelbare, illegale tewerkstelling” om een verwijderingsmaatregel te rechtvaardigen.

Het middel van verzoeker kan geen aanleiding geven tot de nietigverklaring van het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

2.10. Verzoeker toont niet aan dat de beslissing niet op deugdelijke feitelijke en juridische overwegingen berust, dat bepaalde elementen niet afdoende werden onderzocht of dat de motieven in kennelijke wanverhouding staan tot het besluit.

Het enig middel is ongegrond.

Verzoeker ontwikkelt geen middel tegen het inreisverbod (bijlage 13sexies), thans de tweede bestreden beslissing. Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat het enig middel tegen het bevel om het grondgebied te verlaten ongegrond is, waardoor dit middel evenmin kan leiden tot de nietigverklaring van het inreisverbod (bijlage 13sexies) waarmee de verwijderingsmaatregel gepaard gaat.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie februari tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN